

תלמודו בידו

דף נו עמוד ב

- א** [כיצד חלקו את לחם הפנים בשבתות השנה ?
- ב** [איזה משמר הקריב את התמידים ואת המוסף של שבת, ומי זכה בעורם ?
- ג** [מדוע הענישו את המשמר שנקרא בילגה ?
- ד** [במה קנסו את משמר בילגה ?

- א** [חכמים: המשמר הנכנס נוטל שש חלות, והמשמר היוצא נוטל שש חלות.
ר' יהודה: הנכנס נוטל שבע חלות, בשכר סגירת הדלתות בערב. והיוצא נוטל חמש.
- כהני משמר הנכנס, חולקים ביניהם את לחם הפנים שקבלו בצפון העזרה, שהוא הצד החשוב ששם שוחטים קדשי קדשים.
וכהני המשמר היוצא, חולקים ביניהם בדרום העזרה.
- ב** [המשמר היוצא: מקריב התמיד של שחר ומוסף של שבת. וכן זוכים בעור המוסף.
והופרכו דברי רב יהודה שחולקים העור ביניהם, הואיל והמשמר הנכנס היה מהפך את אימורי המוספים במזלג על המזבח.
המשמר הנכנס: מקריב התמיד של בין הערבים. ומקטיר שני בזיכי הלבונה שהוקרבו עם לחם הפנים, והם מתירים את הלחם באכילה.
- ג** [1. בת בילגה שהמירה דתה, ונשאה לשר יווני, בעטה בסנדלה על המזבח, וקראה "לוקוס לוקוס" (זאב זאב), עד מתי אתה מכלה ממון ישראל ואינך עוזר להם.
2. כשהגיע זמנם לעבוד היו משתהים, ומוכח שאין העבודה חביבה עליהם.
- ד** [1. חולקים את לחם הפנים בדרום גם בשבת שהם נכנסים לעבודה.
2. טבעתם להכניס צוואר הבהמה היתה קבועה, והוצרכו להשתמש בשל אחרים.
3. חלונם בצפון ההיכל בו היו גונזים את הסכינים, היה סתום.